

Както и да е, но повечето отъ офицерите бъха убедени, че ще прѣкараме зимата на Зелено-Дърво, толкова повече, че пъленъ застой владѣше по цѣлия театръ на военниятъ действия, разбира се, като се исключатъ незначителнитѣ прѣстрѣлки и почти всѣки-дневната канонада подъ Плѣвенъ. Но скоро се оказа, че не на всѣкадѣ владѣяло затишие. На 23-и Ноемврий, като грѣмъ се распредѣла слухъ, че турцитѣ съвѣршенно разбили нашия еленски отрядъ, една частъ отъ който, наедно съ единадесетъ ордия, била взета въ плѣнъ, другата — паднала юнашки на бойното поле, а третата — незначителна частъ, успѣла да избѣга участъта на своитѣ другари, като отстъпила отъ позицията.

Трѣбва ли да казвамъ, че това извѣстие направи на насъ твѣрдѣ тежко впечатление? То като кошмаръ налегна и измѣчи душитѣ ни; но това не бѣше всичко. Распредѣла се още слухъ, че Сюлейманъ-паша, началника на турскитѣ войски подъ Елена, отъ тамъ щѣлъ билъ да настѫпи съ голѣма сила къмъ Тѣрново, а отъ тамъ, или къмъ Габрово, или къмъ Плѣвенъ — нѣщо твѣрдѣ вѣроятно, защото въ Тѣрново нѣмаше никакви войски за противудѣйствие на противника, освѣнъ 7-а и 8-а дружини отъ второто опѣлчение. Съ това настѫпваніе, ако се сполучеше, шипченския отрядъ щѣше да бѫде отрѣзанъ отъ главнитѣ сили и щѣше да се намѣри твѣрдѣ въ критическо положение.

Началството се растревожи отъ това извѣстие. Заговориха за испращаніе къмъ Тѣрново на войски отъ шипченския отрядъ. Опѣлчението получи заповѣдъ да бѫде готово за походъ. Говореше се, че то щѣло да замѣсти ония на Шипка части, които щѣли да се испратятъ за Тѣрново. Изобщо, изглеждаше работата да е твѣрдѣ сериозна. Опѣлчението бѣ готово и чакаше заповѣдъ за походъ, но измина се денъ-два, а заповѣдъ за тръгваніе не послѣдва.

— Види се, извѣстието за поражението на еленския отрядъ да е било прѣувеличено, си говоряхме ний, и за туй не ни дигатъ отъ тукъ въ походъ.

По-послѣ, обаче, се оказа, че извѣстието не е било прѣувеличено и че, дѣйствително, еленския отрядъ е билъ разбитъ съвѣршенно. Колкото се отнася до това, че насъ не ни вдигнаха въ походъ, трѣбваше да се благодари на обстоятелството, че Сюлейманъ-паша не се въсползува отъ побѣдата си и не настѫпи

